

- w brzmieniu po sprostowaniu-

Sygn. akt II K 16/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Sikora

Protokolant: Joanna Niedźwiedz

w obecności Andrzeja Kurzacza Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa Północ w Częstochowie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lipca 2021 roku sprawy **B. B. (1) (B.)**, (...) O. i W. z domu D., urodzonego (...) w K., oskarżonego o to, że:

I. w nieustalonym czasie do dnia 21 lutego 2020r w nieustalonym miejscu ze skutkiem w C. poprzez rozpowszechnianie za pośrednictwem sieci Internet na portalu F. piosenki pt „D. (...) w B.” zawierającej znieważające sformułowania publicznie znieważył Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej **tj. o czyn z art. 135 § 2 k.k.**

II. w dniu 28 listopada 2019 roku w C. za pośrednictwem konta internetowego o nazwie ”B. B. (1)” zamieścił na portalu F. wpis zawierający słowa powszechnie uznane za obelżywe, czym publicznie znieważył i poniżył konstytucyjny organ – Premiera Rzeczypospolitej Polskiej w osobie M. M. (1) tj. o przestępstwo z art. 226 § 3 kk;

orzeka:

1. oskarżonego B. B. (1) uniewinnia od dokonania czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;
2. uznając, że B. B. (1) w dniu 28 listopada 2019 roku za pośrednictwem konta internetowego o nazwie (...) zamieścił na portalu F. wpis publicznie znieważający i poniżający konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej to jest Prezesa Rady Ministrów w osobie M. M. (1) nazywając go „(...)” oraz „(...)” to jest czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 226 § 3 kk uznając, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 kk w związku z art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec oskarżonego B. B. (1) na okres próby w wysokości 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 66 § 3 kk orzeka wobec B. B. (1) nawiązkę w kwocie 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 627 kpk stosowanego z mocy art. 629 kpk oraz na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od B. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych (sto złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem poniesionych wydatków w związku z czynem opisanym w punkcie drugim części wstępnej wyroku;
5. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk wydatkami postępowania poniesionymi w związku z zarzutem aktu oskarżenia opisanym w punkcie I części wstępnej wyroku obciąża w całości Skarb Państwa.

.....

/SSO Piotr Sikora/

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 16/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. B. (1)	opisany w punkcie I części wstępnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
B. B. (1) jest językoznawcą posiadającym tytuł	wyjaśnienia B. B. (1)	(...)	

profesora zwyczajnego. Aktualnie jest wykładowcą (...) im. J. D. w C.. Od ponad 40 lat zajmuje się również tworzeniem piosenek układając ich treść i tworząc do nich muzykę. Utwory te sam wykonuje i rejestruje ich wykonanie upubliczniając następnie w sieci Internet. W ostatnim czasie w swoich utworach odnosi się krytycznie do sytuacji panującej w kraju w tym do przedstawicieli szeroko rozumianej władzy. W nieustalonym czasie jednak nie później niż 21 lutego 2020 r zamieścił w sieci Internet - na swoim profilu (...) oraz w serwisie internetowym (...) - wykonywany przez siebie utwór muzyczny o tytule "(...) B.". Do utworu tego sam ułożył słowa i skomponował muzykę. Wpis na profilu poprzedził zapisem o treści " z dedykacją dla KANDYDATA na prezydenta RP pana A. D., Obywatel BB przesyła.". Pod wpisem zamieszczony był link do utworu a ponadto pełna jego treść poprzedzona zapisem, że jest ona zamieszczona " gdyby były kłopoty z odtworzeniem pliku".

Powodem zamieszczenia tego satyrycznego utworu była chęć wpłynięcia na wyborów aby w wyborach prezydenta RP nie oddali głosu na A. D.

<p>(2), którego kandydaturę oceniał krytycznie.</p> <p>Jedyną osobą, która w wyżej opisanym zdarzeniu upatrywała się znamion przestępstwa z art. 135 kk był P. W. - przewodniczący (...) C. (...), który złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienie przestępstwa.</p>			
Protokoły oględzin	(...)		
płyta z utworem	(...)		
zrzuty ekranu	(...)		
Zeznania P. W.	(...)		
1.1.2.	B. B. (1)	opisany w punkcie II części wstępnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 28 listopada 2019 roku na swoim koncie facebookowym oskarżony B. B. (1) zamieścił następujący wpis " Nie wyrażając swojego zdania nt. B., premier M. w zasadzie ogłasza wszem i wobec, że jest (...) K.. Jak ktoś taki może być premierem jakiegokolwiek kraju? Człowieku spójrz w lustro i albo strzel sobie w łeb, albo przynajmniej zniknij z przestrzeni publicznej, bo jesteś (...). czyli podaj się do dymisji. Natychmiast!!!" .	wyjaśnienia B. B. (1)	(...)	

zrzut ekranu	(...) akt załączonych		
Zeznania S. G.	(...) akt załączonych		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. B. (1)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uznanie, że treść utworu zatytułowanego "D. (...) B." stanowi publicznie znieważenie lub poniżenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej A. D. (2).	Wnioski opinii biegłej	(...)	
2. Ocena DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia B. B. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnienia oskarżonego, co do tego, że zamieszczając w sieci Internet pod tytułem „D. (...)” działał nie w celu poniżenia lub znieważenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej	

ale wyłącznie z tego powodu, że jednoznacznie negatywnie oceniał dotychczasową prezydenturę ubiegającego się o reelekcje A. D. (2) i podczas trwania kampanii wyborczej w sposób satyryczny przedstawił zastrzeżenia do tego kandydata aby zniechęcić wyborców do oddawania na niego głosu i zagłosowanie na kandydatów opozycyjnych. Kwestia ta zostanie szerzej omówiona w punkcie 3.5 uzasadnienia.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego do zarzutu drugiego, to jest że zamieszczając przytoczony w punkcie 1.1.2 uzasadnienia - wpis nie miał zamiaru znieważenia i poniżenia Prezesa Rady Ministrów M. M. (1). Oskarżony wyjaśnił, że zamieszczając ten wpis musiał "zniżyć się" do poziomu językowego premiera i posłużyć metaforami " (...)" i "(...)" z których pierwsza została upowszechniona w dyskursie politycznym przez K. P. a J. K. „wprowadził do dyskursu pojęcia animalne”. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie zmierzały do uniknięcia odpowiedzialności i stanowiły okazję do

		<p>przypomnienia o używaniu przez premiera (w nielegalnie nagranej rozmowie prywatnej) słów wulgarnych oraz o używaniu określenia " (...)" przez byłą posłankę K. P.. Jest oczywistym, że oskarżony będąc językoznawcą mógł skrytykować występującą (według jego subiektywnego odczucia) bierność premiera wobec tzw. " afery B. " używając słów nie poniżających i nie znieważających. Jest równie oczywiste, że słowa te premier jako osoba wykształcona z pewnością by zrozumiał. Zdaniem Sądu oskarżony miał świadomość, że użyte przez niego określenia są określeniami poniżającymi i znieważającymi i w tym celu ich użył. Żadnego usprawiedliwienia jego działania nie stanowi publiczne używanie takich samych, czy podobnych określeń przez inne osoby.</p>	
<p>Dowody wymienione w punkcie</p>	<p>Dowody te nie budzą wątpliwości co do faktów a ich ocena w kontekście braku znamion przestępstwa zostanie omówiona we dalszej części uzasadnienia.</p>		
<p>zeznania P. W.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w zakresie faktów ale z przyczyn opisanych w punkcie 3-5</p>		

	uzasadnienia nie podzielił jego oceny.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Wnioski opinii biegłej w dziedzinie lingwistyki kryminalistycznej	Sąd nie podzielił opinii biegłej co do tego, że utwór zatytułowany "D. (...)" publicznie znieważał Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej A. D. (2). Biegła w swojej opinii (k. (...)) - odnosząc się do wątków poruszanych w utworze - co do zasady prawidłowo zinterpretowała krytyczne uwagi odnoszące się do ubiegającego się o reelekcję prezydencką A. D. (2) jakie chciał w nim zawrzeć autor utworu. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało, że celem tego satyrycznego utworu było przedstawienie -w sposób przejawskrawiony- wad kandydata (w subiektywnym odczuciu autora) dyskwalifikujących go do pełnienia przez kolejną kadencję urzędu Prezydenta RP. W swojej opinii biegła dostrzega, że wady te zostały przedstawione w sposób przejawskrawiony,	

		<p>karykaturalny i wyolbrzymiony co potwierdza fakt, że utwór ten jest utworem satyrycznym. Sąd nie podzielił wniosku biegłej (k. (...) opinii) jakoby autor analizowanego przez biegłą utworu przekroczył granice wypowiedzi artystycznej dokonując publicznego znieważenia i poniżenia Prezydenta RP.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	B. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zdaniem Sądu czyn opisany w sekcji 1.1.2 uzasadnienia wyczerpuje znamiona występku z art. 226 § 3 kk . Wpis ten oskarżony zamieścił w sieci Internet na swoim koncie facebookowym, był on zatem dostępny dla nieograniczonej liczby osób, które mogły się z nim zapoznać. Nie budzi wątpliwości, że treści wpisu dotyczy M. M. (1) pełniącego funkcję Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów (mniej			

oficjalnie lecz powszechnie nazywany Premierem) stanowi konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej (rozdział VI Konstytucji). Nazwanie premiera „ (...)” oraz „ (...)” stanowi znieważenie i poniżenie. Jest oczywistym, że nazwanie każdej osoby określeniem "(...)" ma na celu jej poniżenie i znieważenie. Natomiast określenie "(...)" tylko potęguje to obraźliwe określenie. Również poniżające jest porównanie człowieka do „ (...)”. Używając w zwykłym wpisie na swoim profilu facebookowym takich określeń oskarżony działał z bezpośrednim zamiarem poniżenia i znieważenia premiera. O takim zamiarze świadczy cały kontekst facebookowego wpisu. Zwraca uwagę, że nawet w odpowiedzi na komentarze pod wpisem , skarżony dalej w odniesieniu do Premiera określenia "(...)"

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	2	B. B. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Występek z art. 226 § 3 kk jest zagrożony karą pozbawienia wolności do lat dwóch, zatem stosownie do art. 66 § 2 kk należy do kategorii tych przestępstw co do których możliwe jest warunkowe umorzenie postępowania. Przepis art. 66 § 1 kk określa warunki jakie muszą zachodzić aby warunkowo umorzyć postępowanie. Zdaniem Sądu takie warunki odnośnie tego czynu i oskarżonego zostały spełnione. Okoliczności jego popełnienia nie budziły wątpliwości. Wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Oceniając stopień szkodliwości społecznej tego czynu -w myśl kryteriów określonych w art. 115 § 2 kk- należy zwrócić uwagę na motywację oskarżonego. Mianowicie powodem jaki skłonił oskarżonego do zamieszczenia omawianego wpisu, było pojawienie się w przestrzeni publicznej istotnych wątpliwości co do źródeł dochodu i prawdziwości oświadczeń majątkowych M. B., i</p>			

pomimo tych wątpliwości, wybranie go głosami większości sejmowej na stanowisko Prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Wpis oskarżonego - mimo nagannej oceny jego formy - był wyrazem swoistej troski o dobro Państwa. B. B. (1) jest pracownikiem naukowym posiadającym tytuł profesora zwyczajnego. Mimo dojrzałego wieku (ukończył 65 lat) nigdy nie był karany (k. (...)). Prowadzi ustabilizowany tryb życia. Jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia, uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zdaniem Sądu minimalny – jednoroczny - okres próby będzie wystarczający dla oceny czy koniecznym będzie podjęcie warunkowo umorzonego postępowania.

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		B. B. (1)

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>W ocenie Sądu czyn opisany w punkcie 1.1 niniejszego uzasadnienia oraz w punkcie pierwszym części wstępnej wyroku nie wyczerpuje znamion występku z art.135 § 2 kk.. Sąd w pełni podziela pierwotne stanowisko prezentowane przez prokuratora w postanowieniu z dnia 26 sierpnia 2020 roku o umorzeniu śledztwa w niniejszej sprawie (k(...)). Na marginesie należy zauważyć, że postanowienie to uprawomocniło się a podjęte na nowo została dopiero na skutek zlecenie Prokuratora Okręgowego w Częstochowie (k(...)).</p> <p>Nie budzi wątpliwości, że przestępstwo to może być popełnione wyłącznie z winy umyślnej. Nie ma również wątpliwości co do tego, że może być ono popełnione w zamiarze bezpośrednim, natomiast w doktrynie występuje różnica zdań co do tego czy przestępstwo to może być popełnione również w zamiarze ewentualnym. Szerzej rozbieżne stanowiska dotyczące możliwości popełnienia tego przestępstwa zostały przedstawione w artykule J. F. i S. P. pt.</p>	

"Przestępstwo zniewagi
Prezydenta
Rzeczypospolitej
Polskiej" (Prokuratura i
Prawo" nr 3 z 2012
roku str. 20-21). Sąd
ma świadomość tego, że
w doktrynie przeważa
pogląd według którego
przestępstwo z art. 135
§ 2 kk może być
popelnione również w
zamiarze ewentualnym.
Mimo tego, zdaniem Sądu
rozpoznającego sprawę
omawiane przestępstwo
może być popelnione
wyłącznie w zamiarze
bezpośrednim. Sąd
podziela w tym względzie
poglądy prezentowane w
doktrynie przez K. B.
i W. Ś.. Zdaniem
K. B., "zniewagi nie
można dopuścić się z
zamiarem ewentualnym,
o czym przesądza
intencjonalność tkwiąca
w wyrażeniu «znieważa»
i odpowiadająca chęci
poniżenia innej osoby,
okazania jej pogardy,
lekceważenia" (K.Buchała,
Prawo karne materialne,
Warszawa 1989, s. 637).

W. Ś. również uznał,
że zniewaga może być
popelniona tylko w
zamiarze bezpośrednim,
ponieważ pojęcie
znieważenia obejmuje
chęć dotknięcia godności
osobistej znieważonego
(W. Świda, Prawo karne,
Warszawa 1986, s. 519.).

Jednak nawet przy
przyjęciu dopuszczalności
popelnienia tego

przestępstwa w zamiarze ewentualnym taki zamiar w omawianym przypadku nie zachodzi. Jest powszechnie wiadomym, że osoby czynnie uczestniczące w życiu publicznym a przede wszystkim politycy, są poddawani ocenie i krytyce a zatem ich odporność na krytykę (zwłaszcza mającą postać utworów satyrycznych) musi być większa niż osób, które w życiu publicznym nie uczestniczą. Utwór "D. (...) B." jest utworem satyrycznym, który ze swojej natury ośmiesza i piętnuje ukazywane w nim zjawiska czy postaci. Cechą charakterystyczną utworu satyrycznego jest komiczne wyolbrzymienie i karykaturalne ukazanie postaci. Należy zwrócić uwagę, że karykaturalne ukazanie postaci polega na świadomym przedstawieniu (w tym przypadku) osoby w sposób zdeformowany, które ma na celu podkreślenie negatywnego charakteru jej właściwości i cech. W ocenie Sądu zamieszczając w sieci Internet utwór zatytułowany "D. (...) B." oskarżony nie działał z zamiarem znieważenia lub poniżenia Prezydenta RP. Natomiast jego zamiarem była chęć wpłynięcia na wyborców i zniechęcenie ich do głosowania w wyborach prezydenckich na kandydata A. D. (2), który wobec

subiektywnego odczucia oskarżonego z uwagi na swoje wady nie nadawał się na ten urząd. Zamiar ten wyraźnie wynika z czasu umieszczenia utworu w sieci (krótko po zarejestrowaniu w dniu 13 lutego 2020 roku przez (...) Komitetu Wyborczego A. D. (2) jako kandydującego na urząd Prezydenta RP.), wyjaśnień oskarżonego oraz z treści wpisu poprzedzającego zamieszczony link do utworu i sam jego tekst. Wady, które w ocenie oskarżonego występowały i dyskwalifikowały kandydata na urząd Prezydenta RP oskarżony przedstawił w satyrycznym utworze. W treści utworu będącego przedmiotem zarzutu, oskarżony zawarł subiektywną krytyczną ocenę A. D. (2) jako kandydata na urząd Prezydenta RP przez pryzmat subiektywnej oceny jego dotychczasowego sprawowania tego urzędu. Krytyka ta ogólnie ujmując sprowadzała się do zarzutów: łamania Konstytucji, braku samodzielności w podejmowaniu decyzji, gotowości do wykonywania poleceń J. K., braku reakcji na występujące w kraju patologie, oceny aktywności w mediach społecznościowych w godzinach nocnych z

młodzieżą jako nieprzystojącą głowie Państwa, poparcie dla nadmiernego udziału kleru w życiu polityczno-społeczne, negatywna ocena Unii Europejskiej, niewłaściwe zachowanie w bezpośrednich kontaktach z przywódcami innych państw. Krytyka ta zakończona została konkluzją z której można wywnioskować, że osoba tak negatywnie oceniana nie tylko nie powinna zostać wybrana na urząd na kolejną kadencję ale również powinna ponieść konsekwencje, którą zdaniem autora utworu powinna być kara pozbawienia wolności. Należy zauważyć, że oskarżony nie jest osobą, która jako pierwsza formułowała takie zarzuty wobec Prezydenta A. D. (2). Od dawna również recenzenci życia publicznego i eksperci prawni (także z zakresu prawa konstytucyjnego) krytykowali sposób sprawowania urzędu przez Prezydenta A. D. (2). W ocenie Sądu oskarżony miał prawo dokonać krytycznej oceny kandydata na urząd Prezydenta RP w formie satyrycznego utworu. Utwór ten nie wykraczał poza granice wolności wyrażania swoich poglądów i wolność twórczości artystycznej, które to prawa gwarantowane są w artykułach 54 ust.

1 i 73 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Prawo do wolności wyrażania opinii obejmujące wolność posiadania poglądów, gwarantuje też art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Warto zwrócić uwagę, że Europejski Trybunał Praw Człowieka w swoich orzeczeniach ((vide : wyroki Eon przeciwko Francji, 14 marca 2013 r, Kuliś i Różycki przeciwko Polsce 6 października 2009, Alves da Silva przeciwko Portugalii 20 października 2009 roku,) wskazywał na to, że satyra jest formą ekspresji artystycznej komentującą życie społeczne i , z uwagi na jej nieodłączne cechy, jakimi są wyolbrzymienie i zniekształcenie rzeczywistości, z natury rzeczy ma na celu prowokować i poruszać odbiorców. (vide: publikacja „Ochrona prawna do wolności wyrażania opinii na mocy Europejskiej Konwencji Praw Człowieka” autorstwa Dominiki Bychawskiej -Siniarskiej str. 18 zamieszczonej <https://rm.coe.int/protecting-the-right-to-freedom-of-expression-under-the-european-conve/168092f25b> na stronie www.coe.int/nationalimplementation).

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. B. (1)	3		<p>W przypadku warunkowego umorzenia postępowania Sąd obligatoryjnie nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę. W realiach niniejszej sprawy gdzie nie doszło do wyrządzenia żadnej szkody majątkowej a sam premier nie czuł się pokrzywdzonym, Sąd orzekł nawiązkę zasądzając od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 1500 zł. . Ustalając nawiązkę Sąd miał na uwadze dobrą sytuację majątkową oskarżonego, który dysponuje znacznym majątkiem i osiąga wysokie dochody (około 11 tysięcy złotych miesięcznie netto) nie posiadając nikogo na utrzymaniu.</p>

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>4</p>	<p>na podstawie przepisów wskazanych w tym punkcie wyroku zasądzono od B. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 90 złotych tytułem poniesionych wydatków w związku z czynem opisanym w punkcie drugim części wstępnej wyroku. Opłatę zasądzono w maksymalnej wysokości</p>		

	<p>mając na uwadze dobrą sytuację majątkową oskarżonego. Zasądzono od niego również całość wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w związku z czynem co do którego warunkowo umorzono postępowanie.</p>	
5	<p>wobec uniewinnienia od czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku na podstawie przepisu art. 632 pkt 2 kpk wydatkami postępowania poniesionymi w tym zarzutem obciążono w całości Skarb Państwa.</p>	
7. Podpis		